

ΕΝΑΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ – UN TRIOMPHE

Σκηνοθεσία: Εμανουέλ Κουρκόλ

Σενάριο: Εμανουέλ Κουρκόλ, Καλέντ Αμαρά

Ηθοποιοί: Καντ Μεράντ, Νταβίντ Αγιάλα, Λαμίν Σκισοκό, Σοφιάν Καμές, Πιέρ Λοτάν.

Φωτογραφία: Γιαν Μαριτώ

Μοντάζ: Γκερικ Καταλά

Μουσική: Φρεντ Αβρίλ

Χώρα: Γαλλία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 105΄

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 3 Βραβεία και Υποψηφιότητες

Art Film Festival 2021 Βραβείο Κοινού

European Film Awards 2020 Βραβείο Καλύτερης Ευρωπαϊκής κωμωδίας

Victoria Film Festival, Canada 2021 Βραβείο Κοινού

Καλύτερης ταινίας

Φεστιβάλ Καννών 2020, Επίσημη επιλογή

Φεστιβάλ Ζυρίχης 2020, Gala Screening

Φεστιβάλ Τορίνο 2020, Επίσημη ταινία Λήξης

Κωμωδία : Ένας άνεργος ηθοποιός αναλαμβάνει το θεατρικό εργαστήριο μιας φυλακής και φτιάχνει έναν ασυνήθιστο θίασο ο οποίος ανεβάζει το έργο

«Περιμένοντας τον Γκοντό», μια επιτυχία με απρόσμενες συνέπειες.

Κομεντί που ισορροπεί γέλιο και δάκρυ κινούμενη εξ αρχής εκ του ασφαλούς, φροντίζοντας όμως παράλληλα να πατά σε στέρεο (σεναριακό) έδαφος.

Ο Ετιέν, ένας συχνά εκτός δουλειάς ηθοποιός, δουλεύει ως υπεύθυνος ενός θεατρικού εργαστηρίου σε μια φυλακή, όπου μαζεύει έναν ασυνήθιστο θίασο από κρατούμενους για να ανεβάσουν το διάσημο έργο του Σάμιουελ Μπέκετ, *Περιμένοντας τον Γκοντό*. Όταν του επιτραπεί να πάρει την ομάδα των κρατούμενων σε περιοδεία του έργου σε κανονικά θέατρα έξω από τη φυλακή, ο Ετιέν επιτέλους αισθάνεται ότι αυτή μπορεί να είναι η μεγάλη του ευκαιρία να πραγματοποιήσει το όνειρό του στη σκηνή και στη ζωή.

Μια βαθιά ανθρώπινη συγκινητική κωμωδία εμπνευσμένη από πραγματικά γεγονότα, με πρωταγωνιστή τον βραβευμένο με Cesar, Καντ Μεράντ (*Είναι Τρελοί Αυτοί οι Βόρειοι*, *Είμαι Καλά, μη σε Νοιάζει*, *Ο Μικρός Νικόλας Πάει Διακοπές*, *Τα Παιδιά της Χορωδίας*, *Ο Πόλεμος των Κουμπιών*, *Οι Γυναίκες των Ονείρων Μου*). Από τον σεναριογράφο - σκηνοθέτη της μεγάλης επιτυχίας στη Γαλλία *In the Name of the Land*.

Η ταινία βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα. Το 1985, ο Σουηδός ηθοποιός και σκηνοθέτης Jan Johanson ανέβασε με μεγάλη επιτυχία μαζί με κρατούμενους στη φυλακή υψίστης ασφαλείας στην Κούμλα, το έργο Περιμένοντας τον Γκοντό του Σάμιουελ Μπέκετ. Στην δημόσια πρεμιέρα της παράστασης οι κρατούμενοι απέδρασαν ένα γεγονός που ενθουσίασε τον ίδιο τον Μπέκετ.

Ο Εμανουέλ Κουρκόλ εμπνέεται από τα περιστατικά που συνέβησαν στο ιστορικό αυτό ανέβασμα της παράστασης για να δημιουργήσει πάνω έναν **αστείο όσο και συγκινητικό ύμνο στην απελευθερωτική δύναμη της τέχνης** και μαζί μια ευφυή σπουδή πάνω στα όρια της τέχνης και της αληθινής ζωής θυμίζοντάς μας ότι η τελευταία συχνά ξεπερνά κάθε ευφάνταστη ιστορία.

Σημείωμα του σκηνοθέτη:

«Δεν ήθελα να κάνω μια απαισιόδοξη ταινία, ακόμα κι αν μιλάει για μια δύσκολη πραγματικότητα. Όσο υπάρχουν άνθρωποι, μια αχτίδα φωτός μπορεί πάντα να φανεί. Το έργο Περιμένοντας τον Γκοντό μιλάει απευθείας στα συναισθήματα των κρατουμένων. Το κενό, η απουσία, η αναμονή, η αδράνεια είναι η καθημερινότητά τους και στην πραγματική ιστορία οι κρατούμενοι είχαν συγκινηθεί βαθιά από αυτό το οικουμενικό κείμενο. Αυτά τα στοιχεία μου άρεσαν πολύ σε αυτή την ιστορία και σκέφτηκα ότι μου ταιριάζει. Ξεκίνησα κάνοντας ένα ντοκιμαντέρ για ένα αντίστοιχο πρόγραμμα που λειτουργούσε σε μια φυλακή στη Γαλλία ώστε να μάθω από πιο κοντά τους ανθρώπους και τους κανόνες μιας φυλακής.

Εκεί, στο κέντρο κράτησης του Μο-Σοκονίν γυρίσαμε και κομμάτια της ταινίας. Με γνώριζαν και είχα συμμάχους, όπως η Ιρέν Μουσακαρί (πολιτιστική ακόλουθος Κέντρου Κράτησης) που μας βοήθησε πολύ στο να οργανώσουμε το γύρισμα, όπου έπρεπε όλα να είναι χρονισμένα και προκαθορισμένα με κάθε λεπτομέρεια. Ήταν πολύ δύσκολη διαδικασία να πηγαίνουμε για οκτώ μέρες σε μια φυλακή 900 κρατουμένων με όλους τους ηθοποιούς και τους τεχνικούς. Ήταν η πρώτη φορά που η Διεύθυνση της φυλακής έδωσε αυτή τη δυνατότητα σε μία παραγωγή. Μας υποδέχτηκαν με καλή διάθεση και η διοίκηση και το προσωπικό, και όλα πήγαν καλά. Στο τέλος, ο Καντ Μεράντ χειροκροτήθηκε από τους κρατούμενους.

Έψαξα μέσα στο κείμενο του Μπέκετ για να επιλέξω τα κομμάτια που θα έβγαζαν περισσότερο νόημα για τους ήρωες. Έπρεπε να είναι κατανοητά αποσπάσματα και οι φράσεις να έχουν διπλή έννοια για τους ίδιους. Όταν γυρίζαμε τις σκηνές πρόβας, πάντα άφηνα ένα κομμάτι αυτοσχεδιασμού, αφήνοντας τους ηθοποιούς ελεύθερους και μετά εγώ τα συνδύαζα. Η δυσκολία της αναπαράστασης ήταν να καταλάβουμε πώς θα μπορούσαν να παίξουν τους ρόλους. Το να ενσαρκώσουν ερασιτέχνες ηθοποιούς ήταν πολύπλοκο. Έπρεπε να κρατήσουν έναν αυθορμητισμό, μια διαφορετική προσέγγιση. Ο Ετιέν το λέει κάποια στιγμή στην ταινία: «Σκοτίστηκαν για τον Μπέκετ», δεν νιώθουν δηλαδή αυτή την πίεση του κλασικού έργου. Ζουν τη στιγμή. Ήθελα να νιώσουμε αυτή την ξαφνική απελευθέρωση της ενέργειας του κάθε ήρωα».

Έγραψαν για την ταινία:

«Αυτή η γαλλική ταινία για ένα ευρύ κοινό, έξυπνη, γενναιόδωρη, στο ύφος των κωμωδιών των Nakashe & Tolodano (Οι Αθικτοί), γραμμένη και αλάνθαστα παιγμένη από έναν σπουδαίο Καντ Μεράντ, θα κερδίσει τους πάντες». Le Figaro

«Μια ταινία γεμάτη ανθρωπιά, βασισμένη σε αληθινή ιστορία, όπου ο φανταστικός Καντ Μεράντ υποδύεται έναν άνεργο ηθοποιό που αναλαμβάνει ένα θεατρικό εργαστήρι σε μια φυλακή». Τέλεταμα

«Συγκινητική και αστεία. Φανταστικές ερμηνείες». Le Parisien

Το 1985 ο Σουηδός σκηνοθέτης Γιαν Γιένσον ανέβασε μαζί με τους κρατούμενους της φυλακής υψίστης ασφαλείας της Κούμλα το «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Σάμιουελ Μπέκετ. Στην τελευταία παράστασή τους στο Βασιλικό Θέατρο του Γκέτεμποργκ οι πρωταγωνιστές... απέδρασαν, γεγονός που ενθουσίασε τον ίδιο τον νομπελίστα συγγραφέα, αλλά και τον Γάλλο σκηνοθέτη Εμανουέλ Κουρκόλ. Ο τελευταίος εμπνεύστηκε από το γεγονός και ανέθεσε στον Καντ Μεράντ («Ο Μικρός Νικόλας», «Είναι Τρελοί Αυτοί οι Βόρειοι») το ρόλο του Ετιέν, ενός άνεργου ηθοποιού που δουλεύει ως υπεύθυνος θεατρικού εργαστηρίου σε μια φυλακή. **Εκεί μαζεύει έναν ασυνήθιστο θίασο από κρατούμενους για να ανεβάσουν το «Περιμένοντας τον Γκοντό», σε μια γλυκόπικρη κομεντί που αναδείχθηκε καλύτερη κωμωδία της χρονιάς στα Ευρωπαϊκά Βραβεία.**

Στην παράδοση μιας γαλλικής σειράς ταινιών οι οποίες –από τα «Παιδιά της Χορωδίας» ως τους «Άθικτους» (αμφότερες βασισμένες σε αληθινά γεγονότα)– συνδυάζουν πετυχημένα συναισθήματα και χιούμορ, το «Ένας Θρίαμβος» εκτελεί με καλλιτεχνική ευαισθησία τη δοκιμασμένη εμπορική συνταγή. **Ο «Γκοντό» είναι μια εξαιρετική πηγή αναφορών για τον εγκλεισμό, την αναμονή και το υπαρξιακό παράλογο**, κάτι το οποίο προσδίδει δραματικό βάθος στις περιπέτειες των χαρακτήρων, η γραφικότητα των οποίων κρατάει διαρκώς ψηλά τους κωμικούς τόνους.

Ο Κουρκόλ ισορροπεί γέλιο και δάκρυ κινούμενος εξ αρχής εκ του ασφαλούς, φροντίζει όμως να πατά σε στέρεο (σεναριακό) έδαφος. Έτσι, αν και γνωρίζεις το πώς θα στηθεί και αναπτυχθεί η πλοκή, ποια διλήμματα θα προκύψουν, τι αναποδιές θα ξεπεταχθούν και τον τρόπο αντιμετώπισής τους, τα μπερδέματα της τρελοπαρέας διατηρούν μέχρι τέλους τη νοστιμάδα τους και το αναμενόμενο συγκινητικό φινάλε κερδίζει τις εντυπώσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

EMMANUEL COURCOL

Είναι Ηθοποιός, Σεναριογράφος και Σκηνοθέτης.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

2020 Un triomphe, 2016 Cessez-le-feu, 2013 Géraldine je t'aime